

Viața și petrecerea
Sfinților Slăviților Mucenici
Zenovie și Zenovia, sora lui

Sfinții Zenovie și Zenovia erau frați și se trăgeau de loc din cetatea Egeei ce se afla în ținutul Ciliciei. Părinții lor erau iubitori de Dumnezeu și amândoi oameni foarte virtuoși, adevărate rădăcini bune din care au lăstărit aceste două bune mlădițe, Zenovie și Zenovia. Tatăl lor se numea și el tot Zenovie, iar mama, Tecla. Amândoi sfinții, având aceeași înțelepciune a credinței, petreceau viață evlavioasă și virtuoasă în toate. Murind amândoi părinții, ei au împărțit cele ce aveau la săraci și străini nepăstrând nimic pentru ei. Sfântul Zenovie era învățat în meșteșugul doctoriei și se îngrijea de cei bolnavi vindecându-i pe toți ca un milosârd, dar nu cu știința meșteșugului și cu puterea vindecătoare a plantelor, ci doar cu harul lui Dumnezeu și cu dumnezeiescul Lui ajutor. Și nu doar vindeca fără de arginți după porunca Domnului din Evanghelie, ci împlinea și porunca facerii de milostenie cu cei săraci și bolnavi, dăruindu-le acestora cele de trebuință întreținerii vieții.

Pe vremea aceea însă, când ținutul Ciliciei s-a îmbogățit duhovnicește prin sfântul acesta Zenovie, cel milos și milosârd, era împărat pe la anul 290, crudul Dioclețian, tiranul cel fără milă și cel prea fără simțire. Acesta a trimis în Cilicia un eparh asemenea lui în cruzime și tot așa de feroce, precum și asemenea lui în credință și râvnă în nebunia idolatriei, pe un superstițios pe nume Lisie. Acest urâtor de creștini s-a pornit cu înverșunare asupra lor. Și atâta prigoană au pornit în țara Mopsului, încat nu vroia să se mai audă de creștini nicăieri. Pe atunci erau trei tineri din Isauria frumoși la chip, pe nume Neon, Asterie și Claudiu pe care i-a chinuit tiranul pentru credința lor. Neputând să-i biruiască cu diferite cazne i-a ținut pe cruce în afara orașului, lăsând trupurile lor mâncare păsărilor și fiarelor sălbatice. Așadar, în acest fel Lisie s-a pornit și s-a dezlănțuit împotriva creștinilor. În acel timp, bunul și smeritul Zenovie păștea turma lui Hristos, deoarece Domnul, prin descoperire minunată l-a rânduit să fie episcop al Ciliciei. Astfel, mai întâi fusese vindecător al trupurilor, ca mai apoi, să fie preasfințit care să poarte grijă de suflete; și trupurile le vindeca de diferite și grele suferințe, dar și pe suflete le vindeca de cumplita boala a necredinței.

Într-o altă țara depărtată de cetatea Egeei în care se afla sfântul Zenovie, era o oarecare căpetenie pe nume Indos, a cărei soție era bolnavă de cancer la piept,

suferință care este foarte cruntă și greu de vindecat. Întrucât Indos i-a cercetat pe toți doctorii și nimeni nu a putut să o tămăduiască pe iubita lui soție, întreba cu sârguință pe toți dacă s-ar găsi în vreun alt loc doctori care să o vindece. Auzind de la un negustor oarecare că în cetatea Egeea Ciliciei se găsește un creștin pe care îl cheamă Zenovie și care fără plante și doctorii costisitoare, ci doar cu numele lui Hristos vindeca orice suferință, s-a pornit îndată cu soția lui și cu toată casa lui și au plecat spre cetatea despre care a auzit vorbindu-se, căutându-l pe Zenovie cel cu darul vindecărilor. Când a ajuns în Egeea, Indos a avut o vedenie, treaz fiind, prin care era îndrumat să meargă în biserica creștinilor și va găsi acolo ceea ce caută. Mergând deci imediat în biserică cu soția lui, l-a găsit pe Sfânt care cuvânta celor prezenți și căzând la picioarele lui, cu multă smerenie și căldură a credinței, rugându-l amândoi să-i vindece de acea cruntă boală. Sfântul însă le-a zis: “Dacă vreți să vă lepădați de rătăcirea credinței strămoșilor voștri și să veniți la adevăr, veși cunoaște ajutorul grabnic și dumnezeiescul har al Atotputernicului Domn Iisus Hristos!”. Aceea au făgăduit să facă cu dragă inimă cele îndemnate de sfânt. Atunci Sfântul Zenovie a zis către cea bolnavă : “În numele lui Iisus Hristos care a vindecat-o pe cea cu scurgerea de sânge, să te slobozească și pe tine de pătimirea ta! “. Și pe dată s-a vindecat cea bolnavă și s-au botezat toți și,

împărtășindu-se și cu Sfintele Taine, s-au întors bucurându-se la casa lor.

Altă femeie din Antiohia, prea milostivă și iubitoare de virtuți, a căzut în grea și cumplită boală pe care doctorii o numesc “ foame câinească” sau cancer, pe care o avea la piept și care i-a mâncat carnea dimprejurul lui. Neputând deci să găsească nici o tămăduire, femeia aceasta chinuită a ieșit din oraș noaptea și ajungând la Seleucia a intrat într-o corabie și a mers până la Egeea cu credință. Aici, căzând la picioarele sfântului Zenovie cu lacrimi, îl ruga să o slobozească din boala aceea greu de suportat, iar dacă nu, să moară cât mai curând, ca să scape de acea suferință chinuitoare. Sfântul Zenovie milostivindu-se, a făcut semnul sfintei cruci peste ea, chemând dumnezeiescul și mântuitorul nume al Domnului nostru Iisus Hristos și – o, judecățile lui Dumnezeu, o, milostivire fără de seamăn! – imediat boala s-a desprins și a căzut pe pământ o materie murdară și plină de miros urât. Femeia a rămas cu totul sănătoasă, slăvind pe Domnul și s-a întors la casa ei bucuroasă.

Auzind crudul eparh despre sfințitul Zenovie că propovăduiește credința în Unul Singur Dumnezeu și că vindecă în numele Lui toata boala, făcând și milostenii nenumărate la cei săraci, urătorul de oameni s-a umplut de amărăciune pentru o astfel de iubire pentru oameni a sfântului. Șezând pe tron a poruncit și l-au adus pe sfânt

în fața lui și i-a zis acestuia : ” Multe am auzit despre tine, Zenovie! Dar eu nu cred niciodată ceea ce nu văd cu ochii mei; de aceea te-am adus aici, ca să mă încredințez adevărului. Așadar, care dintre acestea două le preferi cât mai curând: să împlinești pioasa poruncă a împăraților și să jertfești zeilor cu mine ca să fii răsplătit cu mare cinste, cu bogăție nemăsurată, cu viață în măreție, și cu alte bunuri nenumărate, sau să fii osândit la chinuri, la zdrobiri de oase și alte cazne și schingiuri, iar în cele din urmă la grea și chinuitoare moarte? “. Însă sfântul Zenovie a răspuns: “ Eu un singur Dumnezeu Adevărat am, pe Iisus Hristos în care cred și care m-a zidit și mi-a dăruit viața și după care doresc și însetez să mor îndată pentru ca să trăiesc cu El în veci.” Cu acestea fiind certat tiranul cel fără de omenie l-a atârnat pe sfânt de un lemn și, zdrobindu-l, i-a străpuns tot trupul cu așchii zicând: “ Să vedem dacă îi va veni Hristos al lui în ajutor!”.

În timp ce se petreceau acestea, a ajuns și sora lui Zenovia, care văzându-l atârnat pe lemn nu s-a pierdut cu firea, nici nu a arătat vreo slăbiciune femeiască, ci l-a întrebat cu curaj pe eparh zicând: “ O, îngâmfate și mândrule tiran, ce răutate a făcut fratele meu de-l chinuiești?”. Atunci Lisie, ca un viclean, nu s-a arătat supărat pe ea, ci i-a răspuns cu veselie sperând să o înșele ca pe una mai neputincioasă și i-a zis : “ Jertfește și tu la zei ca să nu se sfârșească frumusețea și noblețea trupului

tău cu bătaii și cu chinuri mizerabile și să fii umilită cu multă rușine care este cea mai grea dintre toate torturile!”. Atunci, amândoi frații într-un suflet și într-un glas au răspuns: “ Dacă ar fi fost cu puțință să ne omori de mii de ori, tot nu vei fi putut să ne biruiești să-L lăsăm pe Adevăratul Dumnezeu și să ne închinăm la idoli ai cei fără de viață!”. Atunci i-a băgat în cuști de fier, iar dedesupt au întins cărbuni încinși care îi ardeau. Atunci Lisie a zis: “ Să vină acum Hristos să îi ajute din moment ce pentru El se chinuiesc!”. Atunci a zis către el sfântul Zenovie cu glas cuviincios: “Aici este Stăpânul Hristos, chinuitorule, ca să ne răcorească ca un Atotputernic, dar tu nu-L vezi din cauza întunericului cumplit al necredinței!”.

Văzându-i pe sfinți că rabdă cu tărie arderea focului, i-a scos de acolo având încă o mica nădejde și le-a zis: “ Măcar acum fie-vă milă de voi înșivă, dacă nu vreți să vadă unul moartea cumplită a celuilalt! “. Aceia însă, mai frați la suflet decât la trup, au răspuns:” Noi te sfătuim să îți fie milă de sufletul tău și să te închini la Adevăratul Dumnezeu pentru ca să scapi de veșnica gheenă și de acele veșnice chinuri și vom ruga și noi pe Domnul să îți ierte ție păcatele tale de odinioară.” Acestea auzindu-le, Lisie s-a sălbăticit și mai mult și a poruncit să îi bage în cazane cu apă clocotită și să-i fiarbă până li se vor desface trupurile. Însă în zadar se căznea nefericitul, căci cu cât încălzeau slugile apa și aceasta clocotea, pe atât venea de

sus dumnezeiasca răcoare și ei se răcoreau prea minunat și erau bucuroși. Astfel, ei se rugau cu veslie cântând: “Ne-ai izbăvit pe noi, Doamne, de cei ce ne chinuiesc pe noi, și pe cei ce ne urăsc pe noi i-ai rușinat!” (psalmul 43, versetul 9).

Nemaiavând nici o speranță în a putea schimba hotărârea sfinților, Lisie a poruncit ca aceștia să fie omorâți prin tăierea capului afară din cetate. Ajungând la locul fărâdelegii, țfintii Zenovie și Zenovia s-au rugat astfel: “Îți mulțumim Ție, Hristoase Dumnezeule, că ne-ai învrednicit pe noi să săvârșim drumul muceniei, să ne păstrăm credința neîntinată și să ne nevoim în lupta cea bună cu vitejie și bărbăție! Acum Te rugăm pe Tine, Iubitorule de oameni, Doamne, să ne învrednicești de darul veșnicei Tale împărății și să fim numărați cu sfinții, robii Tăi!”.

Atunci toți cei prezenți au auzit o voce care îi chema pe mucenici la acele bunătați cerești și la veselia cea veșnică. Mulți crezând în Hristos au căzut la pământ cu lacrimi, cerând mila Adevăratului Dumnezeu și Mântuitor Iisus Hristos pentru cele minunate pe care le auziseră.

Așadar, călăii le-au taiat capetele sfinților după poruncă, în ziua de 30 octombrie. Sfintele și cinstitele lor trupuri au fost lăsate în afara cetății. În timpul nopții, doi preoți pe nume Ermoghen și Gaiu au mers și au luat în taină trupurile sfinților și le-au pus în aceeași peșteră în

care și ei se ascundeau și le-au îngropat acolo. După aceea, ei au păstrat pe sfinți până la sfârșitul lor împreună cu știința despre adevărata frație a sfinților. Și după cum au avut aceeași părinți, aceeași viețuire, apoi și aceeași luptă ce cu vitejie au săvârșit-o, și de împreună îngropare s-au învrednicit; tot așa împreună sălaş veșnic li s-a pregătit în ceruri de unde slăvesc cu bucurie pe nedespărțita Treime de aceeași ființă, pe Unul Dumnezeu, Căruia I se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea în veci. Amin!

Paraclisul
Sfinților Slăviților Mucenici
Zenovie și Zenovia

Preotul binecuvântează, apoi

Psalmul 142:

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; facutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrajmașii mei, că la Tine alerg,

Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povațuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunatate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

*După care “**Dumnezeu este Domnul**” și troparele:*

Glasul IV, “*Cel ce Te-ai înalțat pe cruce...*”

Pe mlădițele Ciliciei celei asemenea lui Dumnezeu și pe veșnicii luminători ai dreptei credințe, pe mărturisitorii care au strălucit cu bărbăția credinței, pe slăvitul Zenovie, ierarhul și pe sora lui, cinstita Zenovia cu căldură să-i laudăm ca pe niște mucenici luminați care se roagă Atotputernicului pentru noi.

Slavă..., *același*

Și acum..., *a Născătoarei*

Nu vom tăcea, Născatoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi? Nu ne vom depărta de tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărâdelegea mea. Mai vărtos mă spală de fărâdelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărâdelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărâdelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vărtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărâdelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu:

duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi

Canonul glasul VIII:

Cântarea I

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Zenovie mucenice preastrălucit, dimpreună cu cinstita ta sora Zenovia, pe Hristos milostiviți-l spre cei ce cer mila lui cea dumnezeiască.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Harul Sfântului Duh arătându-te doctor, Sfinte Zenovie, Biserica te-a dat pe tine celor credincioși spre vindecare de suferința cancerului.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Scăpare tuturor celor bolnavi ești fericite Zenovie, cel ce fără de arginți degrab alungi suferințele cele întunecate, iar dimpreună cu Zenovia, bolile noastre le gonești.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi!

Întărește credința credincioșilor, Doamnă Fecioară, pentru cinstitele rugăciuni ale Sfântului Ierarh Zenovie și ale Sfintei Zenovia, cea de un sânge cu el.

Cântarea a III-a

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

De întinăciunea păcatelor cea respingătoare izbăviți pe toți cei ce vă cinstesc în cântări, Sfinte Zenovie mucenice și Sfântă Zenovia cea neclintită, ai Ciliciei luminători, voi cei ce tăierea grumajilor ați răbdat.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Preacinstite nevoitorule și ierarhe statornic, cu mărita Zenovia, sora ta prealăudata purtătoare de cununa biruinței, pe Hristos rugați-l sănătate tuturor să dăruiască.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Tămăduitor al întunecatei suferințe a cancerului, Sfinte Zenovie, degrab pe toți cei ce mult pățimesc și sunt copleșiți de durerea bolilor adumbrește-i slăvite și depărtează de la toți bolile cele greu tămăduitoare.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi!

Pentru toți roagă-L pe Fiul și Dumnezeul tău, Stăpână preanevinovată Născătoare de Dumnezeu, pentru cei ce te slăvesc pe tine, cu mijlocirile sfinților mucenici, pe care noi îi punem rugători către Cel născut al tău.

Tămăduiește de boala cea de nevindecat a cancerului pe cei ce cumplit bolesc, biruitorule Zenovie dimpreună cu neclintita Zenovia, sora ta, preacinstite.

Preanevinovată, care prin cuvânt pe Cuvântul L-ai născut in vremurile cele de pe urmă in chip de negrăit, roagă-L ca ceea ce ai îndrăzneală de maică.

Ectenia, apoi **Sedealna, gl. II** „Ceea ce ești rugătoare caldă...”

Vlăstare sfinte ale Ciliciei, doime de mucenici apărători ai dreptei credințe, preacinstită Zenovia și tămăduitorule Zenovie degrab izgoniți de bolile cele greu vindecatoare pe cei suferinzi, voi cei ce sunteți izvorători de har.

Cântarea a IV-a

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Smerește degrab săltările trupului Sfinte Zenovie, supunându-le cu harul tău Sfânta Muceniță Zenovia.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Întinăciunea păcatelor o spală cu fierbințile și grabnicile tale rugăciuni, Sfântă Zenovia, preabună mireasă a lui Iisus Hristos celui preamilostiv.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Rugămu-vă Sfântă Muceniță Zenovia cea cu suflet bun, și Zenovie răbdătorule, pe cei ce vă roagă izbăviți-i de păgubirea șarpelui.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi!

Cu rugăciunile fericitului Zenovie și ale bunei mucenițe Zenovia, Născătoare de Dumnezeu, păzește-i pe cei ce scapă la tine.

Cântarea a V-a

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Cu neclintire te-ai nevoit, sfințite luptătorule Zenovie, și tăierea gâtului tău o ai răbdat mijlocitorule al celor ce te laudă, cel ce ești plin de râvnă.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Biruința cu adevărat ai luat Zenovia, dăruind celor credincioși mult har; roagă-te lui Hristos pentru cei ce te laudă pe tine.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Bogația cea de mult preț a dumnezeieștei credințe vazând-o, Sfinte Zenovie, din belșug darul vindecărilor ai primit ca răsplată a durerilor.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi!

Răsplătește-ne nouă cu tărie și sănătate, cei ce slăvim totdeauna apărarea ta neadormită, Stăpână prealăudată.

Cântarea a VI-a

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Fă-L milostiv pe Domnul, Sfântă Zenovia dimpreună cu cel de un sânge cu tine Sfântul Zenovie către cei ce cu

dumnezeiești cântări laudă tăria ta cea sufletească în mijlocul luptelor prin care din mâinile lui Hristos cununile neveștejite ai primit.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Sfînțește, nevoitorule Zenovie, ierarhe purtător de Dumnezeu al Ciliciei, viața noastră a celor care te laudăm și scăpăm la dumnezeiscul tău dar, tu care ai sfințit pământul Egeei prin curgerea cinstului tău sânge.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Neclintiților cu sufletul luptători ai credinței, cereștilor Zenovie și Zenovia, apărați țara celor ce scapă către voi și izbăviți de toată întinarea și deznădăjduirea pe cei care cu căldură cer ajutorul vostru.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi!

Dezlegătoarea necazurilor și a mâhnirilor noastre, Doamnă Fecioară, scăparea celor ce aleargă la tine, Născătoare de Dumnezeu, risipește tulburarea neliniștii și a toată răutatea robilor tăi necăjiți care se roagă ție.

Tămăduiește de boala cea incurabilă a cancerului pe cei ce cumplit bolesc, biruitorule Zenovie dimpreună cu neclintita Zenovia, sora ta, preacinstite.

Preanevinovată, care prin cuvânt pe Cuvântul L-ai născut în vremurile cele de pe urmă în chip de negrăit, roagă-L ca ceea ce ai îndrăzneală de maică.

Ectenie și Condacul, gl. II „Cu curgerile sângiuirilor...”

Într-un cuget ca frații preabine pentru Hristos v-ați luptat, Sfinte Zenovie cu sora ta Zenovia, noiane pururea curgătoare de vindecare și apărătorii tuturor.

Prochimenul, glas IV

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui!

Stih: *Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunat este Domnul!*

Evangelhia după Matei X, 1,5-8:

În vremea aceea chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință. Pe acești i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor și zicând: *În calea păgânilor să nu mergeți, și în vreo cetate de samarineni să nu intrați; ci mai degrabă mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și mergând, propovăduiți, zicând: S-a apropiat împărăția cerurilor. Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, pe demoni scoateți-i; în dar ați luat, în dar să dați.*

Slavă...

Pentru rugăciunile sfinților mucenici, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Stih: Miluiește-mă Dumnezeule după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile mele!

Stihira, gl. VI „Toată nădejdea punându-și...”

Prealăudată Zenovia, culmea mucenicilor și luminătorule Zenovie, chipul cel împodobit cu bunătatea, voi cei ce sunteți grabnici vindecători celor bolnavi, cercetați pe cei ce pătimesc și tămăduiți suferințele cele grele ale celor ce aleargă la dumnezeiescul dar cel dat vouă; degrab mijlocitori, apărători și ajutatori ai celor istoviți și suferinzi, sfinților.

Cântarea a VII-a

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Sfinte mucenice fericite, al Ciliciei slavă, neclintite Zenovie și dumnezeiască Zenovia, soră împreună muceniță trimiteți-ne nouă tuturor belșug și bucurie.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Pereche preamărită a adevăratei credințe, cinstite Zenovie și înțeleaptă Zenovia, rugați-l pe Hristos să reverse degrab celor ce vă laudă ploaia cea spre sănătate.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Voi cei întăriți prin suferințele mucenicești pe Lisie l-ați rușinat prin lupta cea până la capăt; sfinte de trei ori fericite Zenovie, ierarhe insuflat de Dumnezeu și Sfântă Zenovia pe Hristos spre noi milostiviți-l.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi!

Liniștea celor tulburați, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, fii nouă sprijin totdeauna cu sceptrul dumnezeiescului tău ajutor și al fierbinților tale rugăciuni către Mîntuitorul nostru, Singurul născut al tău.

Cântarea a VIII-a

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Din belșug trimite-ne harul mijlocirilor tale, Sfântă Zenovia, bună muceniță, mărirea mărturisitorilor, nouă celor ce te ferim pe tine.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Umplescuți cu putere cerească inimile celor ce te laudă pe tine, Sfinte Zenovie, cel ce este slava îndumnezeiților doctori fără de arginți.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Scăparea celor din nevoi, Sfântă Zenovia cu Zenovie, fratele tău și dimpreună mucenic, acoperiți-ne pe noi de furtunile vieții.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi!

Calea către cămările cerești, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești călăuzitoare, arată-mi-o mie pentru glasurile de rugăciune ale celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a IX-a

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Pe voi laudându-vă, Sfinte Mucenice Zenovie și Sfântă Muceniță Zenovia, spre fierbințile voastre mijlociri nădăjduim.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Mărește, suflete al meu pe tămăduitorul suferinței cancerului, pe încununatul Zenovie și pe mărita Zenovia, cea de un sânge cu tine.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Pe podoabele Egeei, pe dumnezeiasca Zenovia și pe cinstitul ierarh Zenovie laudându-i, rugăciunile lor le cerem.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

În multă slavă v-ați învrednicit a-L vedea pe Judecătorul și Dătătorul cununilor, dumnezeiescile Zenovie și sfântă Zenovia.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi!

Cu bucuria luminată a prăznuirii tuturor sfinților în lăcașurile cerești mă învrednicește, Fecioară, pe mine cel ce te laud pe tine.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te ferim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Bucură-te, biruitorule Zenovie și dumnezeiască Zenovia preamărită pereche de frați, bucurați-vă, puterea mucenicilor celor cu bun curaj, voi cei care în arenă vă aflați biruitori.

Tămăduitorule fără de plată al Ciliciei, Sfinte Zenovie cu Sfânta Zenovia, sora ta și dimpreună cu tine muceniță, bolile de netămăduit nouă, celor ce te laudăm, degrab le alungați.

Bucură-te, ierarhe de Dumnezeu văzătorule, vindecătorul suferinței celei cumplite a cancerului; bucură-te, Zenovie culmea mucenicilor și bogăția cea de mult preț a dumnezeieștilor doctori.

Bucură-te, Zenovia preamărită, podoaba cea sfântă a femeilor mucenițe, bucură-te, ceea ce ai învins cu curaj slăbiciunea firii, mireasă a Domnului preaslăvită.

Răsad bine crescut al Ciliciei și crin cu bun miros al credinței, Sfinte Zenovie dimpreună cu Sfânta Zenovia sora ta lumea ați întărit-o cu mireasma darurilor voastre.

Bucurați-vă de slava dumnezeiască înțelepților Zenovie și Zenovia, pe Iisus rugați-L să trimită noua celor ce vă laudăm din belșug tărie, har și milă.

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Rugăciunile începătoare, apoi troparul:

Glasul V, „Pre Cuvântul...”

Slăvită pereche de frați mucenici, preamărită Zenovia și cinstite ierarhe Zenovie, lauda doctorilor fără de arginți, izbăviți de păgubirea vrăjmașului și de boala cea cumplită a cancerului pe cei ce cu credință vă cinstesc ca cei ce sunteți râuri limpezi ale darurilor dumnezeiești.

Preotul zice ectenia:

Miluește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluește!

Doamne, miluiește! (de 3 ori)

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea cercetarea, iertarea, buna-sporire și chivernisire a robilor lui Dumnezeu (N) și pentru ca să li se ierte toată greșeala cea de voie și cea fără de voie!

Doamne, miluiește! (de 3 ori)

Încă ne rugăm ca sa fie păzit sfânt locașul acesta, țara aceasta, orașul acesta și toate orașele și satele, de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră și de razboiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând, și lesne iertător sa ne fie nouă bunul și iubitorul de oameni Dumnezeu nostru, și să-și întoarcă toată mânia care se pornește asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de îngrozirea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi!

Doamne, miluiește! (de 40 ori)

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, și, Milostive, milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi!

Doamne, miluiește! (de 3 ori) și *ecfonisul*:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin.

Otpustul:

Hristos, adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, ale sfinților măriților mucenici Zenovie și Zenovia, sora sa și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și iubitor de oameni.

Strana: **A**min.

Glasul II “*Când de pe lemn...*”

Dumnezeiești faruri ale drepte credințe, stele purtătoare de lumină ale Ciliciei, mucenici frați neclintiți în credință, Zenovie, sfințite luptătorule prealăudat împreună cu Sfânta Zenovia, neîncetat rugați-vă Preamilostivului Dumnezeu să acopere și să scape nevătămați din bolile cele cumplite pe noi cei ce vă ferim.

Stăpână, Stăpână, primește rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, și ne izbavește pe noi din toată nevoia și necazul. Toată nădejdea noastră spre tine o punem, Maica lui Dumnezeu, păzește-ne pe noi sub sfânt acoperământul tău.

Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi!

Amin.

Acatistul Sfinților Slăviților
Mucenici
Zenovie și Zenovia

Condacele și Icoasele

Condacul I

Pe preacinstita pereche de frați sfinți în cântări să-i preamărim, pe Sfânta Zenovia cea bun biruitoare și pe Sfântul Zenovie, lauda doctorilor și podoaba sfinților mucenici, ca pe cei mai mari în nevoințele mucenicești și care prin lupte au strălucit, strigând: Bucură-te, doime de frați sfinți!

Icosul I

Mare purtătoare a cununei biruinței, Sfântă Zenovia și slăvite sfințite mucenice Zenovie, voi, care ați slăvit prin luptele voastre pe Hristos, trimiteți degrab din cer nouă celor credincioși întărire și putere care cu smerenie strigăm:

Bucură-te, biruitorule Zenovie,

Bucură-te, dumnezeiescule purtător al triumfului,

Bucură-te, Zenovia , chip al bărbăției,
Bucură-te, ceea ce ne-ai arătat curajul și buna
îndrăznire,
Bucură-te, pereche preasfântă care pe dușmanul l-ați
rușinat,
Bucură-te, că prin chinurile voastre Domnul tuturor
s-a preaslăvit ca Dumnezeu,
Bucură-te, Zenovia, căderea înșelăciunii,
Bucură-te, Sfinte Zenovie, ostașul Ziditorului,
Bucură-te, pereche în lupte neînfricată,
Bucură-te, luminătorule al căii spre îndumnezeire,
Bucură-te, cinstită pereche în mari nevoințe,
Bucură-te, slăvită însoțire a mucenicilor,
Bucură-te, doime de frați sfântă.

Condacul al II-lea

Temelie de neclintit, minunată Zenovia și fericite
Zenovie, miresme ale vitejiei, pe Hristos rugați-L să
dăruiască celor ce vă cinstesc prin cântări tărie, bucurie și
putere și cântă cu evlavie: aliluia!

Icosul al II-lea

Cunoașterea cea de Dumnezeu insuflată având ca
părinte ai credinței, Zenovie, fiu al înțelepciunii lui

Dumnezeu și a științei doctoricești te-ai arătat sălaș strălucit; de aceea fericindu-te strigăm după vrednicie:

Bucură-te, aurora râvnei celei bune,

Bucură-te, piscul credinței adevărate,

Bucură-te, margaretă înmiresmată a tăriei dumnezeiești,

Bucură-te, chimen cu bun miros al vitejiei,

Bucură-te, chimval ce trâmbițezi dragostea lui Hristos,

Bucură-te, lance de biruință a dumnezeieștii credințe în Dumnezeu,

Bucură-te, podoabă a medicilor celor credincioși,

Bucură-te, strălucire a sfințiților mucenici,

Bucură-te, stea a credinței prealuminoasă,

Bucură-te, luminător preaales al credinței,

Bucură-te, templul statorniciei,

Bucură-te, vasul tăriei sufletești,

Bucură-te, sfinte mucenice Zenovie.

Condacul al III-lea

Pom răsădit în Egeea Ciliciei, Zenovie, cele mai bune roade ale mărturisirii numelui lui Hristos înaintea celor necredincioși ai adus Acestuia, preaînțelepte mucenice, Căruia cu evlavie Îi strigai: Aliluia!

Icosul al III-lea

Zenovia cea vitează, sora sfântului Zenovie celui nepătimaș, cu râvnă dimpreună cu el te-ai nevoit și cu curgerile cinstitului tău sânge ai vopsit haina neprihănirii tale; de aceea strigăm:

Bucură-te, bunăcuviința femeilor,
Bucură-te, bucuria mucenicilor,
Bucură-te, strălucirea prealuminoasă a nevoitorilor,
Bucură-te, apărătoarea celor ce scapă la tine,
Bucură-te, sălașul cel preafrumos al bărbăteștii
înțelepciuni,

Bucură-te, lauda dumnezeiască a credinței lui
Hristos,

Bucură-te, că grumazul tău cel cinstit ți-a fost tăiat,
Bucură-te, că focului cu vitejie te-ai dat,
Bucură-te, pierderea nebuniei lui Lisie,
Bucură-te, slava credinței în Cel de Sus,
Bucură-te, vlăstarul cel sfânt al Ciliciei,
Bucură-te, cununa mucenițelor,
Bucură-te, sfântă Zenovia prealăudată!

Condacul al IV-lea

Râvnă fierbinte având sfântă muceniță Zenovia,
cărare frumoasă de mântuire te-ai arătat și cunună de aur

din mâinile lui Hristos ai primit ca o muceniță a Lui, iar dimpreună cu fratele tău neîncetat îi strigai: Aliluia!

Icosul al IV-lea

Prin cinstita ta tăiere și prin durerile luptelor tale de neclintit cetele dreptcredincioșilor ai bucurat sfințite al lui Hristos, mărite mucenice Zenovie; de aceea strigăm ție, dumnezeiescule ostaș:

Bucură-te, mare biruitor,

Bucură-te, îndumnezeitule învingător,

Bucură-te, scăparea mucenicilor credinței,

Bucură-te, cel ce te sălășluiești împreună cu puterile cerești,

Bucură-te, reazemul dumnezeiesc al doctorilor fără de arginți,

Bucură-te, împreună locuitor în Eden cu puterile îngerești,

Bucură-te, că ai călcat înverșunarea lui Lisie,

Bucură-te, că s-a zdrobit puterea potrivnicului,

Bucură-te, luminător preastrălucitor al Egeei,

Bucură-te, izvor mult curgător al vitejiei,

Bucură-te, doctorule al bolilor greu de vindecat,

Bucură-te, că ești sprijinitor al celor ce se luptă cu bărbăție,

Bucură-te, sfinte mucenice Zenovie!

Condacul al V-lea

Hainele idolilor și năpasta înșelătorilor tirani s-au surpat, sfinte Zenovie prin tăierea capului tău, bucurându-se ei; iar cu sfânta Zenovia cea de neclintit numele Ziditorului ați mărturisit. O, credință de nezdruncinat! Și ați strigat: Aliluia!

Icosul al V-lea

Te-ai întărit, sfântă Zenovia, cu puterea Frumosului tău Mire, iar înșelăciunea idolilor a pierit. Și tu cu bine calea a-i savârșit-o prin prioane, schingiuri și tăierea grumazului tău; de aceea ție îți strigăm cu credință:

Bucură-te, sora sfântului Zenovie,
Bucură-te, preacinstită mireasă a Ziditorului,
Bucură-te, pierderea lui Lisie celui prefăcut,
Bucură-te, dulceața mierii credinței,
Bucură-te, că ai răbdat chinuri cumplite,
Bucură-te, căci cu credință calea muceniei ai isprăvit,

Bucură-te, pierderea înșelăciunii idolești,
Bucură-te, că ți-ai lăsat firea ta cea femeiască,
Bucură-te, a Egeei frumoasă mlădiță,
Bucură-te, podoabă strălucitoare a credincioșilor,
Bucură-te, miros al bunei miresme a lui Hristos,

Bucură-te, suflare a vitejei femeiești,
Bucură-te, sfântă Zenovia prealăudată!

Condacul al VI-lea

Propovăduitoare a dreptei credințe și muceniță a adevărului lui Hristos te-ai arătat sfântă Zenovia, podoaba femeilor, având cu adevărat virtutea bărbăției; de aceea slăvindu-te pe tine, către Mirele tău strigăm: Aliluia!

Icosul al VI-lea

Strălucind cu vitejia cea cerească, doctorule luminat sfinte Zenovie, noaptea cea întunecată a slujirii idolești cu luminarea dumnezeiescului har cu tărie a-i alungat-o, iar popoarele credincioșilor luminând, ție îți strigă cu bucurie:

Bucură-te, farul nevoitorilor,
Bucură-te, sfeșnicul sfințiților mucenici,
Bucură-te, cel ce ai înroșit Egeea cu sângele tău,
Bucură-te, cel ce ai rușinat prin cuvintele tale pe cei fără de lege,
Bucură-te, că au încercat să te ardă în foc,
Bucură-te, că te-au chinuit făcătorii cu mâinile lor,
Bucură-te, că în apă clocotită ai fost aruncat,
Bucură-te, că ți-a fost tăiat capul cu cruzime,
Bucură-te, priveliște a obiceiurilor celor mai bune,

Bucură-te, cununa de lauri a sfinților mucenici,
Bucură-te, izvor îmbelșugat al vindecărilor,
Bucură-te, curgere înmiresmată a tămăduirilor,
Bucură-te, sfinte mucenice Zenovie!

Condacul al VII-lea

Adu-ți aminte de cei ce cinstesc pomenirea ta, sfinte Zenovie, luminate mucenice, și laudă tăierea cinstitului tău cap, slăvite nevoitorule, cântând lui Hristos cu credință: Aliluia!

Icosul al VII-lea

Împodobită fiind cu a biruinței cunună de aur împletită, sfântă muceniță Zenovia, împreună cu bunul tău frate, slăvitul Zenovie, ai alergat către nesticăcioasele locașuri prealuminoase, de aceea ție cu bucurie îți zicem:

Bucură-te, podoaba Raiului,
Bucură-te, prealăudată mireasă a Ziditorului,
Bucură-te, paguba mândriei arenei,
Bucură-te, căderea înșelăciunii și a necredinței,
Bucură-te, alabastru înmiresmat al iubirii lui Hristos,
Bucură-te, biserică prealuminaată a mărturisirii
vitejești,
Bucură-te, că sabia capul ți-a tăiat,

Bucură-te, că te desfătezi de boarea cerului,
Bucură-te, temelia neclintită a bărbăției,
Bucură-te, zid al nevinovăției ridicat de Dumnezeu,
Bucură-te, flacără mărturisitoare a Creatorului,
Bucură-te, luminător preacurat către El,
Bucură-te, sfântă Zenovia prealăudată!

Condacul al VIII-lea

Râvnă ai avut de a te bucura de viața cea nepieritoare în grădinile cerești, slăvită Zenovia și te rogi lui Hristos cu fratele tău și dimpreună mucenic pentru cei ce te laudă și în cântări Acestuia Îi strigă: Aliluia!

Icosul al VIII-lea

Numele tău care s-a preaslăvit prin sfintele nevoințe ale luptelor mucenicești, cinstite ierarhe al Ciliciei și grabnic vindecător al cancerului, l-ai arătat sfinte Zenovie celor credincioși care îți strigă unele ca acestea:

Bucură-te, piscul mucenicilor,
Bucură-te, împreună locuitorule cu îngerii,
Bucură-te, că arderea focului ai răbdat,
Bucură-te, că ai avut-o pe sora ta cea preatare împreună nevoitoare,

Bucură-te, că pe Domnul Atotstăpânitor reazem l-ai avut,

Bucură-te, că ușurezi suferința cancerului,

Bucură-te, că înflăcărarea lui Lisei ai înfrânt,

Bucură-te, că pe mulți ai tras către Domnul,

Bucură-te, că pe cei răi în adânc i-ai risipit,

Bucură-te, al nostru rugător și mijlocitor,

Bucură-te, pierdera dușmanilor urători de creștini,

Bucură-te, sfinte mucenice Zenovie!

Condacul al IX-lea

Întunecata boală a cancerului o tămăduiești cu harul cel dat ție de Dumnezeu, sfinte Zenovie, făclie a doctorilor fără de arginți și cetatea sfinților mucenici, care strigă ție cu grai mulțumitor: Aliluia!

Icosul al IX-lea

Cu curgerile sângiurilor tale vopsindu-ți veșmântul sufletului tău, Zenovia cea preavitează ai intrat în luminata cămară de nuntă cea cerească, veselindu-te cu mucenițele cele din veac când ție îți strigă cu bucurie acestea:

Bucură-te, rănirea necredinței,

Bucură-te, strălucirea dreptei credințe,

Bucură-te, a celor fărădelege puternică cădere,

Bucură-te, sprijinitoarea tăriei mucenicilor,
Bucură-te, lăstar plin de viață al bunilor
mărturisitori,
Bucură-te, stâlpul harului dumnezeiesc și al darurilor
nesticăcioase,
Bucură-te, că al tău cap cu cruzime a fost tăiat,
Bucură-te, că la slava cea mai mare ai ajuns,
Bucură-te, văzătoarea strălucirii Ziditorului,
Bucură-te, că ai spălat răutatea înșelaților,
Bucură-te, mărgăritar de mare preț al femeilor,
Bucură-te, ridicarea tuturor celor în tulburări,
Bucură-te, sfântă Zenovia prealăudată!

Condacul al X-lea

Trâmbița vitejiei, sfântă Zenovia, chitară cu dulce
glas a bărbăției și a buneii îndrăzniri și psaltire a tăriei
sufletești, s-au bucurat cetele dreptcredincioșilor Ciliciei
care cu căldură te laudă și strigă către Mirele tău: Aliluia!

Icosul al X-lea

Tăierea capului tău slăvindu-o, sfinte Zenovie,
cinstim totdeauna în cântări dumnezeiești, iar cu laude de
veselie și cu bucurie mare, mărite mucenice sfințite, îți
strigăm:

Bucură-te, podoaba doctorilor,
Bucură-te, roua celor în fierbințeala greutăților,
Bucură-te, cel nemistuit de focul arzător,
Bucură-te, soarele cel din noaptea necredinței,
Bucură-te, stâncă neclintită a turmei celei nevinovate,
Bucură-te, modelul cel bun al adevăratei țării,
Bucură-te, că tăierea gumazului o ai răbdat,
Bucură-te, că la Cel de Sus cu slavă te-ai mutat,
Bucură-te, tăria unirii egeilor,
Bucură-te, cântare de preamărire a muceniei,
Bucură-te, icoană a mărturisitorilor neșovăitori,
Bucură-te, pășunea păstorilor purtători de
Dumnezeu,
Bucură-te, sfinte mucenice Zenovie!

Condacul al XI-lea

Cu imne ce picură miere dumnezeiasca ta pomenire o încununăm, sfinte Zenovie, rugându-te pe tine, corifeul ierarhilor și lauda mucenicilor, pe Hristos spre noi să-L milostivești, celor ce neîncetat cu credință strigă: Aliluia!

Icosul al XI-lea

Cu strălucirea muceniei tale, fericită Zenovia, ai luminat popoarele Ciliciei pe care le-ai și întors să-L

slăvească cu dreaptă credință pe Domnul a toate, și cu bune cântări să-ți strige ție, slava femeilor:

Bucură-te, astru al luminii dumnezeiești,

Bucură-te, întărirea firii femeiești,

Bucură-te, bună mărturisitoare și mireasă a Creatorului,

Bucură-te, ceea ce ai primit cununile muceniciei,

Bucură-te, ceea ce bine ai răbdat tăierea grumazului tău,

Bucură-te, ceea ce ai lepădat cu tărie slăbiciunea firii femeiești,

Bucură-te, sfeșnic prealuminos al Bisericii,

Bucură-te, biruință de Dumnezeu dăruită a dreptei credințe,

Bucură-te, mieluseaua lui Hristos care de bunăvoie te-ai jertfit,

Bucură-te, flacăra curățitoare a sufletului,

Bucură-te, sălășluitoarea cu cetele îngerești,

Bucură-te, că ai strins înflăcărarea necredincioșilor,

Bucură-te, sfântă Zenovia prealăudată!

Condacul al XII-lea

Bucură-te, luminată Zenovia, a sfântului Zenovie soră după trup și împreună mărturisitoare, căci tu căile

muceniei și ale suferințelor ai arătat, vitejește răbdând prealăudată muceniță, lui Hristos strigând: Aliluia!

Icosul al XII-lea

Să lăudăm în cântări pe perechea de frați mucenici care tare s-a arătat în luptă, pe Zenovie cel preaslăvit și pe lăudata Zenovia, iar locul lor de nevoie să-l cinstim, frumos glăsuind acestea:

Bucurați-vă, întâi mărturisitori din arena muceniei,
Bucurați-vă, cei ce sunteți părtași strălucirii dumnezeiești,

Bucurați-vă, că ați primit neprețuitele cununi,

Bucurați-vă, vase de mare preț ale vitejiei,

Bucurați-vă, mucenici purtători de lumină dintre cei mai mari,

Bucurați-vă, viteji propovăduitori ai slăvitei chemări a lui Hristos,

Bucurați-vă, cei ce ușurați bolile cele grele ale suferințelor,

Bucurați-vă, purtători de nepieritoare cununi,

Bucurați-vă, lauda creștinilor,

Bucurați-vă, preaslăviților mari mucenici,

Bucurați-vă, râuri ale hotărniciei,

Bucurați-vă, stâlpi ai Bisericii,

Bucurați-vă, pereche de frați sfinți!

Condacul al XIII-lea

O, fericite Zenovie și slăvită Zenovia, doime de frați sfinți, nu încetați a vă ruga Ziditorului și Domnului Dumnezeu pentru noi care cu căldură pe fiecare vă lăudăm, zicând: Aliluia! (de trei ori)

Icosul I

Mare purtătoare a cununei biruinței, Sfântă Zenovia și slăvite sfințite mucenice Zenovie, voi, care ați slăvit prin luptele voastre pe Hristos, trimiteți degrab din cer nouă celor credincioși întărire și putere care cu smerenie strigăm:

Bucură-te, biruitorule Zenovie,

Bucură-te, dumnezeiescule purtător al triumfului,

Bucură-te, Zenovia , chip al bărbăției, ceea ce ne-ai arătat curajul și buna îndrăznire,

Bucură-te, pereche preasfântă care pe dușmanul l-ați rușinat,

Bucură-te, că prin chinurile voastre Domnul tuturor s-a preaslăvit ca Dumnezeu,

Bucură-te, Zenovia, căderea înșelăciunii,

Bucură-te, Sfinte Zenovie, ostașul Ziditorului,

Bucură-te, pereche în lupte neînfricată,

Bucură-te, luminătorule al căii spre îndumnezeire,

Bucură-te, cinstită pereche în mari nevoie,
Bucură-te, slăvită însoțire a mucenicilor,
Bucură-te, doime de frați sfântă.

Condacul I

Pe preacinstita pereche de frați sfinți în cântări să-i preamărim, pe Sfânta Zenovia cea bun biruitoare și pe Sfântul Zenovie, lauda doctorilor și podoaba sfinților mucenici, ca pe cei mai mari în nevințetele mucenicești și care prin lupte au strălucit, strigând: Bucură-te, doime de frați sfinți!

Slujba Sfinților Mucenici

Zenovie și Zenovia

30 Octombrie

VECERNIA

După ce binecuvintează preotul, se zice: Veniți să ne închinăm (de 3 ori) și

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul! Doamne, Dumnezeuul meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe întărirea lui, și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în vai,

prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarba dobitoacelor și verdeață spre slujba oamenilor; ca să scoată pâine din pământ și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi; soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este mare și largă; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteapta ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătați. Dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se

vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumează. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeuului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori)

Ectenia mare.

“Fericit bărbatul”, *apoi*

DOAMNE STRIGAT-AM, glasul al IV – lea

Psalmul 140

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine, auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușa de îngrădire, împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va muștra, iar untul de lemn al păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazda de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursa mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce căuta sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: " Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii" .

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Scoate din temniță sufletul meu, ca să laud numele Tău.

Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie.

*Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne!
Doamne, auzi glasul meu!*

Vopsindu-ți haina cu sângele muceniciei, marite Zenovie, o ai facut sfințită cu darul cu care ai intrat în sfintele sfinților ca un arhiereu înțelept; aducându-te jertfă fără de prihană și prinos preacurat și desăvârșit, Celui ce S-a jertfit pentru tine preasfințite.

Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele. **V**opsindu-ți haina cu sângele muceniciei, marite Zenovie, o ai facut sfințită cu darul cu care ai intrat în sfintele sfinților ca un arhiereu înțelept; aducându-te jertfă fără de prihană și prinos preacurat și desăvârșit, Celui ce S-a jertfit pentru tine preasfințite.

De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?, că la Tine este milostivirea.

Ca niște buni ostași, Împăratului Puterilor v-ați dat, Preacinstiților, de bună voie spre schingiuiri și spre moarte silnică aducându-va cu bucurie; prin vare ați găsit fericitul sfârșit și cununile muceniciei biruitori arătându-vă;

fericiților împreună mărturisitori pentru noi rugați-vă cu osârdie.

Pentru numele Tău, Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Ca niște buni ostași, Împăratului Puterilor v-ați dat, Preacinstiților, de bună voie spre schingiuiri și spre moarte silnică aducându-va cu bucurie; prin vare ați găsit fericitul sfârșit și cununile muceniei biruitori arătându-vă; fericiților împreună mărturisitori pentru noi rugați-vă cu osârdie.

Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israel spre Domnul.

Slăviților luptători nebiruiți prin pătimirile voastre cele mărite, patimă cinstită ați arătat; și biruitori făcându-vă în Mitropolia cea de Sus împreună v-ați sălașluit, fericiților îndumnezeiților nevoitori; pentru aceasta în dumnezeiască adunare sfânta praznuire după cuviință să o săvarșim.

Că la Domnul este mila și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Ai credinței luptători, vrednicule Zenovie dimpreună cu cinstita Zenovia cea de același sânge cu tine săvârșind lupta cea bună, cununa biruinței ați dobândit; pe aceștia

ca pe niște viteji de sus întrarmați și ai Împărăției moștenitori, de bună voie pe sine jertfă aducându-se, să-i lăudăm.

Lăudați pe Domnul toate neamurile; lăudați-L pe El toate popoarele.

Strujindu-ți-se trupul, frumusețea sufletului tău cea prea luminată, mai frumoasă o ai arătat, vrednicule de laudă, sfințite mucenice, de Dumnezeu gânditorule Zenovie, frumusețea preoților, lauda pătimitorilor, izvorul cel pururea curgător al minunilor, gonitorul duhurilor celor necurate, și rugătorule pentru sufletele noastre.

Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Fiind la un gând cu tine, sora ta cea de un sânge, Zenovia preaînțeleapta, a voit să pătimească împreună cu tine; că fierberile căldărilor, încălzirea focului și moartea cea silnică le-a răbdat bărbătește. Pentru aceasta împreună cu tine a dobândit cununile biruinței și împărăția cea de sus, sfințite tainitorule Zenovie.

SLAVĂ, glasul al VI- lea

Ceată de cântăreți să adunăm astăzi o iubitorilor de mucenici, la pomenirea prea lăudaților pătimitori, Zenovie și Zenovia. Că aceștia s-au făcut apărători Treimii, și la luptă cu bărbăție au înecat pe vrăjmașul cel nevăzut întru cinstit sângele lor, și cu mărire au luat cununa

biruinței. Pentru aceasta strigăm către dâșii: Însoțire sfântă a Domnului, binecuvântată și luminată pereche, rugați-vă Mântuitorului pentru sufletele noastre.

ȘI ACUM, **DOGMATICA** glasului al VI-lea

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda, Preacurată, nașterea ta? Că Fiul Unul-Născut, Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Același din tine, cea curată, a ieșit în chip de negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi fără amestecare fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, Celui Sfânt și Fericit, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic ești în toata vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel de dai viață, pentru aceasta lumea Te slăvește.

PROCHIMENUL ZILEI

Sâmbătă seara, glasul al 6-lea

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: *Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.*

Stih: *Pentru că a întărit lumea care nu se va clătina.*

Stih: *Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.*

Duminică seara, glasul al 8-lea

Iată, acum binecuvântați pe Domnul toți slujitorii Domnului.

Stih: *Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.*

Luni seara, glasul al 4-lea

Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

Stih: *Când Te-am chemat, auzitu-m-ai,. Dumnezeul dreptății mele.*

Martți seara, glasul 1

Mila Ta, Doamne, mă va urma în toate zilele vieții mele.

Stih: *Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi; în locul pășunii, acolo m-a sălășluit.*

Miercuri seara, glasul al 5-lea

Dumnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă.

Stih: *Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, ia în urechi graiurile gurii mele.*

Joi seara, glasul al 6-lea

Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Stih: *Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.*

Vineri seara, glasul al 7-lea

Dumnezeule, sprijinitorul meu ești Tu și mila Ta mă va întâmpina.

Stih: *Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală asupra mea izbăvește-mă.*

PAREMIILE:

ISAIA 40, 9-14

Suie-te pe munte înalt, cel ce binevestești Ierusalimului, ridică glasul tău cu putere, cel ce binevestești Ierusalimului, înalță glasul și nu te teme, zi cetăților lui Iuda: "Iată Dumnezeuul vostru!" Că Domnul Dumnezeu vine cu putere și brațul Lui supune tot. Iată că prețul biruinței Lui este cu El și rodul izbânzii merge înaintea Lui. El va paște turma Sa ca un Păstor și cu brațul Său o va aduna. Pe miei îi va purta la sânul Său și de cele ce alăptează va avea grijă. Cine a măsurat apele cu pumnul și cine a măsurat pământul cu cotul? Cine a pus pulberea pământului în baniță și cine a cântărit munții și văile cu cântarul? Cine a căutat în adânc Duhul Domnului și cine L-a sfătuit pe El? De la cine a luat El sfat ca să judece bine și să învețe căile dreptății, să învețe știința și calea înțelepciunii să o cunoască?

ÎNȚELEPCIUNEA LUI SOLOMON 3, 1-9

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptii sunt morți cu desăvârșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Și plecarea lor

dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă, în fața oamenilor, ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scânteii care se lasă pe miriște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpâni vor fi peste popoare și Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul; cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sunt partea aleșilor Lui.

ÎNTELEPCIUNEA LUI SOLOMON 4, 7-15

Cel drept, chiar când apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrânețile cinstate nu sunt cele aduse de o viață lungă, nici nu le măsoară după numărul anilor. Înțelepciunea este la om adevărata căruntețe și vârsta bătrâneților înseamnă o viață neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat de pe pământ. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înșelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune și amețea-lă poftă schimbă gândul cel fără de

răutate. Ajungând curând la desăvârșire, dreptul a apucat ani îndelungați. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul S-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutății. Neamurile văd, dar nu pricep nimic și nu-și bat capul cu așa ceva, că adică harul lui Dumnezeu și mila Lui sunt cu aleșii Săi și că poartă grijă de sfinții Săi.

Ecteneia întreită

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine ești cuvântat Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale. Bine ești cuvântat Stăpâne, înțeleptește-mă cu îndreptările Tale. Bine ești cuvântat Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mânilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia Cererilor

LA LITIE

Glasul I

Veniți, credincioșilor, prăznuirea pomenirii preamăriților nevoitori, Zenovie și Zenovia, cu credință să o săvârșim și prin cântări duhovnicești să-i preaslăvim; că învrednicindu-se de alegerea cea de sus s-au făcut lucrători ai minunilor și împreună cu Hristos Dumnezeuul nostru împărățesc în veci și se roagă pentru sufletele noastre.

Glasul al II-lea

Veniți, credincioșilor iubitori de prăznuire, laudă de cântare să aducem cinstitilor nevoitori Zenovie și Zenovia, cei de același sânge; aceștia dar, pe tirani au biruit, iar de la Hristos cununi neveștejite au primit și se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

Glasul al II- lea

De mari daruri învrednicindu-vă, prealăudaților, pe pământ ați viețuit, înșelăciunea necredinței ați slăbit, iar darul vindecării de patimi v-a fost trimit; împreună vorbitori v-ați arătat cu îngerii și Împărăția Cerurilor ați câștigat; prin rugăciunile voastre să se izbăvească sufletele noastre.

SLAVĂ, glasul al IV – lea

Veniți, mulțimea credincioșilor, în cor duhovnicesc să batem din palme și pe cinstiții nevoitori în cântări să-i lăudăm pe mucenicul Zenovie și pe Zenovia cea cinstită. Căci aceștia strălucind, cugetele credincioșilor au luminat și se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

ȘI ACUM, același glas

Pe tine cea preacurată, a Împăratului palat, te rog preacântată, mintea mea cea întinată o curățește de toate greșelile și lacaș de bucuriei Preadumnezeieștii Treimi o fă; ca prin puterea și multa ta milostiviremântuit fiind, să te măresc eu, netrebnicul tău rob.

STIHOAVNĂ, glasul al IV- lea

Chinuri felurite bărbătește îndurându-le, a vrăjmașului mândrie au înfrânt, mărturisind fericiții înaintea tiranilor pe Cel ce S-a arătat în trup pentru noi și de bună voie pătimirile le-a răbdat, iar lumii iertare de păcate a revărsat și mare milă.

Stih: *Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.*

Ca un soare strălucitor într-o unire fiind cu luna Zenovia cea de un sânge cu tine, preaslăvite mucenice

Zenovie, înroșindu-vă cu însuși sângele vostru, ati părăsit strălucirea cea trecătoare și în slava cea nepieritoare v-ați sălășluit unde cetele tuturor nevoitorilor luminat petrec.

Stih: Prin sfinții care sunt pe pământul Lui minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.

Cu slava nevoitorilor și a martirilor cunună ca împreună luptători v-ați împodobit cu adevărat, vitejește îndrăznind, iar feluritele suferințe, strânsori și temnițe, goliciunea și zdrobirea trupurilor și amare lovituri și biciuiri împreună cu Zenovia vitejește le-ai răbdat Zenovie.

SLAVĂ, glasul al V –lea

Veniți, iubitorilor de prăznuire, veniți, adunarea cuvioșilor, veniți, soborul ortodocșilor în imne împreună să cântăm cinstita și întrutotslăvita sărbătoare a preamăriților purtători de biruință, frați cu adevărat Zenovie și Zenovia, și într-un gând să strigăm: Cel mai presus de fire, Dumnezeuul nostru, Cel ce minunat ai întărit pe slujitorii Tăi, toată nebunia vrăjmașilor ai înfrânt, iar spre slava nemuritoare fiind gătiți i-ai învrednicit de cununile cele de la Tine; pentru ale lor bineprimite rugăciuni miluiește și mântuiește sufletele noastre.

ȘI ACUM, același glas

Fericimu-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și te slăvim noi credincioșii după cuviință, cetatea cea neclintită, zidul cel nebiruit, nădejdea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; că au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor: lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.

Sfinte Dumnezeule. Preasfântă Treime. Tatăl nostru

TROPAR, glasul al IV - lea

Și părtaș obiceiurilor și următor al scaunelor apostolilor făcându-te, calea ai găsit de Dumnezeu insuflată spre vederea cea duhovnicească; pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând, cu credință te-ai luptat până la sânge, sfințite mucenice Zenovie, împreună cu cea de un sânge cu tine, Zenovia. Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă.... Și acum ...

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat; Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată și Crucea de bunăvoie pentru noi luând; prin care înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

UTRENIA

După ce binecuvintează preotul, se zice: Veniți să ne închinăm (de 3 ori) și acești doi psalmi.

Psalmul 19

Să te audă Domnul în ziua necazului, și să-ți fie scut numele Dumnezeului lui Iacob. Trimită ție ajutor din locașul Lui cel sfânt, și din Sion sprijinească-te pe tine. Pomenească toată jertfa ta, arderea de tot a ta bineplăcuta să-I fie. Dea ție Domnul după inima ta, și tot sfatul tău să-l plinească. Bucura-ne-vom de mântuirea Ta, și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său cu puterea dreptei Sale. Auzi-L-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui. Unii se laudă cu căruțele lor, alții cu căii lor, iar noi ne laudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat. Doamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte. După dorirea inimii lui i-ai dat lui, și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe

el. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă. Viața a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el. Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului; veseli-l-vei pe dânsul întru bucurie cu fața Ta. Că împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clinti. Află-se mâna Ta, peste toți vrăjmașii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine. Pune-i vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale; Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, și-i va mânca pe ei focul. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, și sămânța lor dintre fiii oamenilor. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea. Că îi vei pune pe ei pe fugă și cu arcul Tău vei ținti capul lor. Înălță-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Slavă Și acum Sfinte Dumnezeule... Presfântă Treime... Tatăl nostru

Dator este pretul a lua aminte ca să fie în mijlocul bisericii când va zice: Că a Ta este împărăția... După Sfinte Dumnezeule și Tatăl nostru citețul zice aceste tropare:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra

celui potrivit dăruiește, și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Slavă...

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, daruindu-le lor biruință asupra celui potrivit, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ocrotitoare, neînfricăată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întărește viața cea de obște a dreptmăritorilor creștini. Mântuiește pe cei ce ă-ai rânduit să conducă și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

Preotul din fața Sfintei Mese zice ectenia aceasta, la care se răspunde: Doamne miluiește (de 3 ori).

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-)

Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)] ,
pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru (aici se pomenește cârmuirea
țării, ținând seamă de îndrumările Sfântului Sinod), pentru
sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți
cucernicii și dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și
mântuirea lor.

Ecfonis:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și
Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum
și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Întru numele Domnului
binecuvintează, părinte!

Preotul:

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei
și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în
vecii vecilor.

Strana: Amin

*Iar citețul cel rânduit (sau cel mai mare), cu evlavie și
cu frica lui Dumnezeu, zice:*

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire (de trei ori).

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta (de două ori).

(Preotul, cu capul descoperit, citește în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale dimineții).

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu:

"Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!" Iar Tu Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă Dumnezeul meu; că Tu ai bătut pe toți ce-mi vrăjmășuiesc mie în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea, și peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele, de către fața păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea au apăsat peste mine. Împuțitu-s-au și au putrezit rănilile mele de către fața nebuniei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu

spre bătai gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea. Că faradelegea mea eu o voi vesti, și mă voi îngriji pentru păcatul meu; iar vrăjmasii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lasa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineată. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul Cel Sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea, și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Că de seu și de grăsime să se sature sufletul meu, și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru

acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit Dreapta Ta. Iar ei în desert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi. Iar împaratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineși am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori), *fără închinăciuni*. Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă... Și acum...

Preotul iese din Sfântul Altar, își desoperă capul și citește în taină ultimele 6 rugăciuni de dimineață, înaintea ușilor împărătești.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne, că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;

ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți, ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor, închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineata rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înaltat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și infricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieteni, și pe cunoscuții mei, și cei de aproape ai mei s-au făcut nevăzuți.

Și iărași:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-Răbdător și mult-Milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți, nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de Dânsul. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa

va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va fi și nu-și va mai cunoaște încă locul său. Iar mila Domnului din veac și până în veac, spre cei ce se tem de Dânsul; și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit Scaunul Său și Împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. S-a mâhnit în mine duhul meu, în mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate

lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă aseman celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrajmașii mei, Doamne! La Tine am scăpat, Învață-mă să fac voia Ta, ca Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun mă va povătuși la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viața. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Și întru mila Ta vei sfârși pe vrăjmașii mei și vei pierde pe totii cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). *Apoi preotul, cu capul descoperit, zice ectenia mare și îndată se cântă:*

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Dumnezeu este Domnul *se cântă pe glasul troparului, cu aceste patru stihuri:*

Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Înconjurând m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului; de la Domnul s-a făcut aceasta și este minunată în ochii noștri.

SEDEALNA I, glasul al IV- lea, *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Prăznuiesc credincioșii după cuviință pomenirea cea luminată a preaslăviților nevoitori ai lui Hristos, Zenovie și Zenovia, dobândind izvoare de mântuire; din tot felul de primejdii izbăviți fiind Domnului strigă: Hristoase, pentru rugăciunile mucenicilor tăi mântuiește sufletele noastre.

Slavă...Și acum..., glasul al IV- lea, *Degrad să ne întâmpi-ne pe no...*

Ceea ce singură l-ai purtat în pânțele pe Făcătorul tuturor și neamul omenesc l-ai înfrumusețat prin nașterea ta, Preacurată, izbăvește-mă din cursele vrăjmașului Veliar și mă întărește pe piatra vrerii lui Hristos; pe Acela roaga-L neîncetat, pe Cel ce din tine S-a întrupat.

SEDEALNA II, glasul al IV- lea, *Arătate-ai astăzi...*

Prăznuirea mucenicilor astăzi cu bucurie să o săvârșim și a nevoitorilor pomenire; pentru aceasta cu credință să strigăm: Doamne, mântuiește-ne pe noi prin rugăciunile lor.

Slavă...Și acum..., aceleași glas

Moise a văzut rugul aprins, pe tine ceea ce Focul L-ai purtat, și sufletele le-ai luminat în chip ners, cea fără prihană, ci mai vârtos le-ai rourat.

POLIELEUL

Psalmul 134

Robii Domnului. Aliluia.

1. *Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul,*
2. Cei ce stați în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru.

3. Lăudați pe Domnul, că este bun Domnul; cântați numele Lui, că este bun.

4. Că pe Iacob și l-a ales Domnul, pe Israel spre moștenire Lui.

5. *Că eu am cunoscut că este mare Domnul și Domnul nostru peste toți dumnezeii.*

6. Toate câte a vrut Domnul a făcut în cer și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.

7. A ridicat nori de la marginea pământului; fulgerele spre ploaie le-a făcut; El scoate vânturile din vistieriile Sale.

8. El a bătut pe cei întâi-născuți ai Egiptului, de la om până la dobitoc.

9. Trimis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte, lui Faraon și tuturor robilor lui.

10. El a bătut neamuri multe și a ucis împărați puternici:

11. Pe Sihon împăratul Amoreilor și pe Og împăratul Vasanului și toate stăpânirile Canaanului.

12. Și a dat pământul lor moștenire, moștenire lui Israel, poporului Său.

13. *Doamne, numele Tău este în veac și, pomenirea Ta în neam și în neam.*

14. Că va judeca Domnul pe poporul Său și de slugile Sale se va milostivi.

15. Idolii neamurilor sunt argint și aur, lucruri făcute de mâini omenești.

16. Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.

17. Urechi au și nu vor auzi, că nu este duh în gura lor.

18. Asemenea lor să fie toți cei care îi fac pe ei și toți cei ce se încred în ei.

19. Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul; casa lui Aaron, binecuvântați pe Domnul;

20. Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul; cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul.

21. *Binecuvântat este Domnul din Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim.*

PSALMUL 135

1. *Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.*

2. Lăudați pe Dumnezeu dumnezeilor, că în veac este mila Lui.

3. Lăudați pe Domnul domnilor, că în veac este mila Lui.

4. Singurul Care face minuni mari, că în veac este mila Lui.

5. Cel ce a făcut cerul cu pricepere, că în veac este mila Lui.

6. Cel ce a întărit pământul pe ape, că în veac este mila Lui.

7. *Cel ce a făcut luminătorii cei mari, că în veac este mila Lui.*

8. *Soarele, spre stăpânirea zilei, că în veac este mila Lui.*

9. *Luna și stelele spre stăpânirea nopții, că în veac este mila Lui.*

10. Cel ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuți ai lor, că în veac este mila Lui.

11. Și a scos pe Israel din mijlocul lor, că în veac este mila Lui.

12. *Cu mână tare și cu braț înalt, că în veac este mila Lui.*

13. Cel ce a despărțit Marea Roșie în două; că în veac este mila Lui.

14. Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, că în veac este mila Lui.

15. Și a răsturnat pe Faraon și oștirea lui în Marea Roșie, că în veac este mila Lui.

16. Cel ce a trecut pe poporul Lui prin pustiu, că în veac este mila Lui.

17. Cel ce a bătut împărați mari, că în veac este mila Lui.

18. Cel ce a omorât împărați tari, că în veac este mila Lui.

19. Pe Sihon împăratul Amoreilor, că în veac este mila Lui.

20. Și pe Og împăratul Vasanului, că în veac este mila Lui.

21. Și le-a dat pământul lor moștenire, că în veac este mila Lui.

22. Moștenire lui Israel, robul Lui, că în veac este mila Lui.

23. Că în smerenia noastră și-a adus aminte de noi Domnul, că în veac este mila Lui.

24. *Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri, că în veac este mila Lui.*

25. Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila Lui.

26. *Lăudați pe Dumnezeuul cerului, că în veac este mila Lui.*

SEDEALNA III, glasul al III-lea, A Dumnezeieștii credințe...

Cu faptele credinței ai strălucit, înșelăciunea relei cinstiri o ai slăbit, ca un ostaș al lui Hristos, iar ceata celor fărădelege ai rușinat înțelepte Zenovie dimpreună cu cinstita Zenovia; rugați-vă lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă....Și acum..., aceleași,

Minunea minunilor! Cum în brațe L-ai ținut Maică Fecioară, pe Cel ce toate cu privirea le cuprinde, și din sșnurile tale L-ai hrănit cu lapte pe Dătătorul de hrană și Ziditorul firii. Fecioră Preacurată, pe Acesta roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

PRIMUL RÂND DE ANTIFOANE GLASUL AL IV-LEA

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine, ci Înșuți mă sprijinește și mă mântuiește Mântuitorule.

Cei ce urăsc Sionul rușina-se-vor de Domnul, căci precum iarba de foc așa se vor usca.

Slavă...

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază și prin curăție se îmbracă, luminează-se întru unimea credinței spre sfințenie de taină.

Și acum...

Prin Sfântul Duh izvorăsc izvoarele harului, carele adapă toată făptura spre rodire de viață.

PROCHIMENUL

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih: *Ascultați acestea, toate neamurile!*

Toată suflarea să laude pe Domnul!

Toată suflarea să laude pe Domnul!

Suflarea toată și toată făptura să laude sfânt numele Domnului pe Domnul!

EVANGHELIA DE LA IOAN 15, 17- 16, 2:

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: aceasta vă poruncesc vouă: să vă iubiți unul pe altul. Dacă vă urăște pe voi lumea, gândiți-vă că M-a urât întâi pe Mine. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi pe al său; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea vă urăște lumea. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus vouă: nu este slujitorul mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu și pe al vostru îl vor păzi. Iar toate acestea le vor face din pricina numelui Meu, fiindcă nu știu pe Cel care M-a trimis pe Mine. Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi grăit lor, păcat nu ar avea; acum însă nu au cuvânt de îndreptățire pentru păcatul lor. Cel care Mă urăște pe Mine, și pe Tatăl Meu urăște. De n-aș fi făcut între ei

lucruri pe care nimeni altul nu le-a mai făcut, păcat n-ar avea; și totuși, după ce l-au văzut, M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu, ca să se împlinescă cuvântul cel scris în legea lor: M-au urât pe nedrept. Iar când va veni Mângâietorul, pe care Eu îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi pentru Mine. Încă și voi mărturisiți, pentru că sunteți de la început cu Mine. Acestea vi le-am spus ca să nu vă poticniți în credința voastră. Vă vor scoate pe voi din sinagogi și chiar va veni vremea, când oricine vă va ucide pe voi va crede că aduce slujbă lui Dumnezeu.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărâdelegea mea. Mai vărtos mă spală de fărâdelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărâdelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărâdelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vărtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărâdelegile

mele șterge-le. Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeu și duh drept înnoiește intru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeu, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, intru bună voirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Slavă...

Pentru rugăciunile sfinților mucenici, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Stih: Miluiește-mă Dumnezeule după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile mele!

De mari daruri învrednicindu-vă, prealăudaților, pe pământ ați viețuit, înșelăciunea necredinței ați slăbit, iar darul vindecării de patimi v-a fost trimit; împreună vorbitori v-ați arătat cu îngerii și Împărăția Cerurilor ați câștigat; prin rugăciunile voastre să se izbăvească sufletele noastre.

CANONUL SFINȚILOR

Cântarea 1

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Cântare să înălțăm popoare, minunatului Dumnezeuului nostru, celui ce a scăpat din robie pe Israel, care cânta cântare de biruință și striga: Să cântăm Ție Unuia Stăpânului.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, ca un preot bine priimit, și ca un mucenic prea ales, Zenovie de trei ori fericite, apără de smintelile vieții pe cei ce cintesc cu dragoste pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Luminându-te înțelepte cu strălucirea cei în trei luminători, ai risipit întunericul păgânătății, luminând pe toți cu lumina cuvintelor tale; și acum te-ai mutat către lumina cea neapusă.

Slavă...

Arătatute-ai cărbune înțelegător, aprins de focul dumnezeiescului Duh, și ai aprins inimile tuturor către dumnezeiasca dragoste, sfințite tănuitorule, și ai ars toată înșelăciunea.

Și acum...

Bucură-te lăcașul cel preasfânt, lâna cea cu roua dumnezeiască, fântână pecetluită a râului celui nemuritor; păzește turma ta Stăpână, de tot felul de vrăjmași.

Cântarea 3

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Frica Ta, Doamne, o sădește în inimile robilor Tăi, și fii nouă întărire, celor ce întru adevăr Te chemăm pe Tine.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Fiind uns, Zenovie, Cu mirul ungerii Duhului, ai preoțit ca un înger, împodobindu-te la sfârșit cu cununi mucenicești.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Luând purtarea de grijă a sufletelor, cu lucrarea cea dumnezeiască, prea cuvioase, le-ai arătat cu totul roditoare. Pentru aceasta te-ai învrednicit bucuriei Domnului.

Slavă...

La un cuget cu tine s-a arătat sora ta Zenovia, că a ales a pătimi împreună cu tine Zenovie, ca să dobândească cu tine și mărirea cea dumnezeiască.

Și acum...

Născut-ai pe Unul din Treime, Care s-a îmbrăcat cu omenirea, Preasfântă Maică Fecioară; Pe Care roagă-L să se mântuiască cei ce te laudă pe tine.

SEDEALNA glasul al IV- lea, *Arătatute-ai astăzi...*

Prăznuirea preasfântă a nevoitorilor, care ne luminează, tuturor ne-a sosit acum strigând: Pe cei ce Te roagă izbăvește-i Doamne, pentru rugăciunile mucenicilor Tăi.

Slavă...

Înțeleapta frăție a pătimitorilor să o lăudăm toți cu credință; pe mucenicul Zenovie cel nebiruit, împreună și pe zenovia, perechea cea cinstită, ca pe niște pahare care varsă ape dumnezeiești. De la care totdeauna peste an luăm tămăduiri cu credință, strigând cu cucernicie pătimitorilor prealăudați: Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască celor ce cu iubire prăznuiesc sfântă pomenirea voastră.

Și acum...

Căzând la grea slăbiciune și împilându-mă cu dureri cumplite, nu mai pot răbda bolnăvirea leneviei mele. Ci Tu

Mântuitorule Cea ce știi neputința fiecăruia, și ca un părinte pedepsești pe cei ce Ți-au greșit prin cunoștință, ridică-mă, Stăpâne, Tu care ești puternic a vindeca bolile trupurilor și ale sufletelor noastre; ca pururea să strigăm Ție: Mari sunt lucrurile Tale, Mântuitorule, și minunile înfricoșătoare, că mântuiești pe cei credincioși din nevoi, pentru rugăciunile singurei pururea Fecioarei.

A Crucii, a Născătoarei,

Văzând Maica cea fără prihană pe Mântuitorul pe lemnul Crucii, se tânguia lăcrimând, și cu amar grăia și de întristarea inimii părul își smulgea și striga către El: Fiul meu și Doamne! Cum te pironesc fără dreptate pe Cruce pe Tine Cel fără de păcat poporul iudeilor cel fără de lege? Și cum voind rabzi pământuri peste obraz, piroanele și împungerea coastei, fierea și oțetul? Vai mie, Îndelung răbdătorule! Ci slavă dumnezeieștii iconomie Tale, Mântuitorule!

Cântarea 4

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Încălecat-ai pe cai, pe apostolii Tăi, Doamne, și ai luat cu mâinile Tale frâiele lor, și mântuire s-a făcut călătoria Ta, celor ce-Ți cântă cu credință: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Prea înalt te-ai arătat cu cinstitele chinuri, și ai luat cununi de biruință, înțelepte, și ai dobândit veselia cea veșnică. Pentru aceasta te lăudăm, sfințite mucenice ierarhe Zenovie.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Urmând Celui ce S-a întins de bună voie pe lemn, te-au spânzurat și te-au sfâșiat, Zenovie, și dezbrăcându-te, fericite, de grăsimea stricăciunii și a morții, te-ai îmbrăcat în podoabă nestricăcioasă.

Slavă...

Cu rugăciunea ta cea tare s-a surpat tăria dracilor și capiștele s-au sfărâmat prin credința ta cea întărită, Zenovie fericite, lauda sfințiților mucenici.

Și acum...

Cu nașterea ta cea străină, pe cei ce s-au înstrăinat de Dumnezeu, i-ai unit cu El, ceea ce ești pururea lăudată. Pentru aceasta cu glas mare te lăudăm toți cu credință, și strigăm: Bucură-te, mântuirea tuturor pământenilor!

Cântarea 5

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cea ce ești lumină neapusă, și m-ai acoperit întunericul cel străin pe mine, păcătosul? Ci mă întoarce, și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă!

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Firea cea femeiască s-a întărit cu Dumneueiescul Duh, și a rușinat pe cel ce a înșelat odinioară pe strămoașa Eva; și s-a învrednicit dumnezeieștii măririi în ceruri Zenovia, strălucind prin chinuire.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Făcutu-s-a limba ta nor dătător de ploaie, ca una ce ai ploua ploi de bună credință, și adapă inimile credincioșilor, și îndreptează gândurile spre rodirea faptelor celor bune, Zenovia.

Slavă...

Cu razele fecioriei ai risipit întunericul dezmierdărilor, și cu lumina chinurilor ai pierdut noaptea nedumnezeirii, muceniță Zenovia, frumoasă mireasă a lui Hristos, lăcașule al Dumnezeiescului Duh.

Și acum...

Totdeauna sunt împresurat cu mari greutateți ale păcatului, Preacurată; de aceea strig ție: Ușurează-mă de dânsule cu mijlocirea ta cea dumnezeiască! Că tu ești folositoarea păcătoșilor preamărită, că ai născut pe Mântuitorul.

Cântarea 6

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul, și Lui voi spune scârbele mele, că s-a umplut sufletul meu de

răutăți, și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Iona mă rog:
Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă!

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Rugăciunea dumnezeiescului tău suflet s-a primit ca o tămâie, părinte; că te-ai jertfit, Zenovie fericite, întru miros de bună mireasmă a patimilor Celui ce a strălucit din femeie, și a luminat toată zidirea.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Cu sângele chinurii, mucenice, ai sfințit pământul, iar duhul înălțându-se, s-a suit la ceruri, luminând Biserica celor întâi născuți dumnezeiește, Zenovie, lauda cea luminată a ierarhilor și a mucenicilor.

Slavă...

Strâmtorat-ai păgânătatea, fericite; că lățimea bunei credințe celei adevărate, și căile care duc către dânsa le-ai arătat celor rătăciți; și ai mântuit pe cei ce înnotau cumplit pe marea apelor rătăcirii.

Și acum...

Înfrumusețează sufletul meu, Fecioară, care este biruit de urâciunea patimilor și a gândurilor, și cu chipuri de pocăință adevărată, întărește ticăloasa mea inimă; și mă mântuiește pe mine, care nădăjduiesc spre tine adevărat, Fecioară.

Condac

Pe mărturisitorii adevărului și propovăduitorii bunei credințe, doimea după vrednicie să o cinstim cu cântări de

Dumnezeu însuflăte, pe Zenovie și pe înțeleapta Zenovia; pe cei ce împreună au viețuit și împreună au pățimit, și care prin mucenicie au luat cunună nesticăcioasă.

Icos

Pe viteazul și pe marele Zenovie, cu cântări și cu laude să-l laudăm, și cu dânsul împreună și pe fecioara și neîntinată Zenovia, care a fost împreună pățimitoare. Aceștia au surpat îngâmfarea vrăjmașilor și credința lui Hristos luminat o au arătat. Pentru aceasta au și luat din cer, după vrednicie de la Dumnezeu, cunună nesticăcioasă.

Sinaxar

În această lună în 30 de zile, sfinții mucenici și frați Zenovie, episcopul cetății Egeilor, și cu sora lui, Zenovia.

Sfinții Zenovie și Zenovia erau frați și se trăgeau de loc din cetatea Egeei ce se afla în ținutul Ciliciei. Părinții lor erau iubitori de Dumnezeu și amândoi oameni foarte virtuoși, adevărate rădăcini bune din care au lăstărit aceste două bune mlădițe, Zenovie și Zenovia. Tatăl lor se numea și el tot Zenovie, iar mama, Tecla. Amândoi sfinții, având aceeași înțelepciune a credinței, petreceau viață evlavioasă și virtuoasă în toate. Murind amândoi părinții, ei au împărțit cele ce aveau la săraci și străini nepăstrând nimic pentru ei. Sfântul Zenovie era învățat în meșteșugul

doctoriei și se îngrijea de cei bolnavi vindecându-i pe toți ca un milosârd, dar nu cu știința meșteșugului și cu puterea vindecătoare a plantelor, ci doar cu harul lui Dumnezeu și cu dumnezeiescul Lui ajutor. Și nu doar vindeca fără de arginți după porunca Domnului din Evanghelie, ci împlinea și porunca facerii de milostenie cu cei săraci și bolnavi, dăruindu-le acestora cele de trebuință întreținerii vieții.

Pe vremea aceea însă, când ținutul Ciliciei s-a îmbogățit duhovnicește prin sfântul acesta Zenovie, cel milos și milosârd, era împărat pe la anul 290, crudul Dioclețian, tiranul cel fără milă și cel prea fără simțire. Acesta a trimis în Cilicia un eparh asemenea lui în cruzime și tot așa de feroce, precum și asemenea lui în credință și râvnă în nebunia idolatriei, pe un superstițios pe nume Lisie. Acest urâtor de creștini s-a pornit cu înverșunare asupra lor. Și atâta prigoană au pornit în țara Mopsului, încat nu vroia să se mai audă de creștini nicăieri. Pe atunci erau trei tineri din Isauria frumoși la chip, pe nume Neon, Asterie și Claudiu pe care i-a chinuit tiranul pentru credința lor. Neputând să-i biruiască cu diferite cazne i-a ținut pe cruce în afara orașului, lăsând trupurile lor mâncare păsărilor și fiarelor sălbatice. Așadar, în acest fel Lisie s-a pornit și s-a dezlănțuit împotriva creștinilor. În acel timp, bunul și smeritul Zenovie păștea turma lui Hristos, deoarece Domnul, prin descoperire minunată l-a

rânduit să fie episcop al Ciliciei. Astfel, mai întâi fusese vindecător al trupurilor, ca mai apoi, să fie preasfințit care să poarte grijă de suflete; și trupurile le vindeca de diferite și grele suferințe, dar și pe suflete le vindeca de cumplita boala a necredinței.

Într-o altă țara depărtată de cetatea Egeei în care se afla sfântul Zenovie, era o oarecare căpetenie pe nume Indos, a cărei soție era bolnavă de cancer la piept, suferință care este foarte cruntă și greu de vindecat. Întrucât Indos i-a cercetat pe toți doctorii și nimeni nu a putut să o tămăduiască pe iubita lui soție, întreba cu sârguință pe toți dacă s-ar găsi în vreun alt loc doctori care să o vindece. Auzind de la un negustor oarecare că în cetatea Egeea Ciliciei se găsește un creștin pe care îl cheamă Zenovie și care fără plante și doctorii costisitoare, ci doar cu numele lui Hristos vindeca orice suferință, s-a pornit îndată cu soția lui și cu toată casa lui și au plecat spre cetatea despre care a auzit vorbindu-se, căutându-l pe Zenovie cel cu darul vindecărilor. Când a ajuns în Egeea, Indos a avut o vedenie, treaz fiind, prin care era îndrumat să meargă în biserica creștinilor și va găsi acolo ceea ce caută. Mergând deci imediat în biserică cu soția lui, l-a găsit pe Sfânt care cuvânta celor prezenți și căzând la picioarele lui, cu multă smerenie și căldură a credinței, rugându-l amândoi să-i vindece de acea cruntă boală. Sfântul însa le-a zis: “Dacă vreți să vă lepădați de rătăcirea

creдинței strămoșilor voștri și să veniți la adevăr, veși cunoaște ajutorul grabnic și dumnezeiescul har al Atotputernicului Domn Iisus Hristos!”. Aceea au făgăduit să facă cu dragă inimă cele îndemnate de sfânt. Atunci Sfantul Zenovie a zis către cea bolnavă : “În numele lui Iisus Hristos care a vindecat-o pe cea cu scurgerea de sânge, să te slobozeasca și pe tine de pătimirea ta! “. Și pe dată s-a vindecat cea bolnavă și s-au botezat toți și, împărtășindu-se și cu Sfintele Taine, s-au întors bucurându-se la casa lor.

Altă femeie din Antiohia, prea milostivă și iubitoare de virtuți, a căzut în grea și cumplită boală pe care doctorii o numesc “ foame câinească” sau cancer, pe care o avea la piept și care i-a mâncat carnea dimprejurul lui. Neputând deci să găsească nici o tămăduire, femeia aceasta chinuită a ieșit din oraș noaptea și ajungând la Seleucia a intrat într-o corabie și a mers până la Egeea cu credință. Aici, căzând la picioarele sfântului Zenovie cu lacrimi, îl ruga să o slobozească din boala aceea greu de suportat, iar dacă nu, să moară cât mai curând, ca să scape de acea suferință chinuitoare. Sfântul Zenovie milostivindu-se, a facut semnul sfintei cruci peste ea, chemând dumnezeiescul și mântuitorul nume al Domnului nostru Iisus Hristos și – o, judecățile lui Dumnezeu, o, milostivire fără de seamăn! – imediat boala s-a desprins și a căzut pe pământ o materie murdară și plină de miros urât. Femeia a

rămas cu totul sănătoasă, slăvind pe Domnul și s-a întors la casa ei bucuroasă.

Auzind crudul eparh despre sfințitul Zenovie că propovăduiește credința în Unul Singur Dumnezeu și că vindecă în numele Lui toata boala, făcând și milostenii nenumărate la cei săraci, urătorul de oameni s-a umplut de amărăciune pentru o astfel de iubire pentru oameni a sfântului. Șezând pe tron a poruncit și l-au adus pe sfânt în fața lui și i-a zis acestuia : ” Multe am auzit despre tine, Zenovie! Dar eu nu cred niciodată ceea ce nu văd cu ochii mei; de aceea te-am adus aici, ca să mă încredințez adevărului. Așadar, care dintre acestea două le preferi cât mai curând: să împlinești pioasa poruncă a împăraților și să jertfești zeilor cu mine ca să fii răsplătit cu mare cinste, cu bogăție nemăsurată, cu viață în măreție, și cu alte bunuri nenumărate, sau să fii osândit la chinuri, la zdrobiri de oase și alte cazne și schingiuri, iar în cele din urmă la grea și chinuitoare moarte? “. Însă sfântul Zenovie a răspuns: “ Eu un singur Dumnezeu Adevărat am, pe Iisus Hristos în care cred și care m-a zidit și mi-a dăruit viața și după care doresc și însetez să mor îndată pentru ca să trăiesc cu El în veci.” Cu acestea fiind certat tiranul cel fără de omenie l-a atârnat pe sfânt de un lemn și, zdrobindu-l, i-a străpuns tot trupul cu așchii zicând: “ Să vedem dacă îi va veni Hristos al lui în ajutor!”.

În timp ce se petreceau acestea, a ajuns și sora lui Zenovia, care văzându-l atârnat pe lemn nu s-a pierdut cu firea, nici nu a arătat vreo slăbiciune femeiască, ci l-a întrebat cu curaj pe eparh zicând: “ O, îngâmfate și mândrule tiran, ce răutate a făcut fratele meu de-l chinuiești?”. Atunci Lisie, ca un viclean, nu s-a arătat supărat pe ea, ci i-a răspuns cu veselie sperând să o înșele ca pe una mai neputincioasă și i-a zis : “ Jertfește și tu la zei ca să nu se sfârșească frumusețea și noblețea trupului tău cu bătaii și cu chinuri mizerabile și să fii umilită cu multă rușine care este cea mai grea dintre toate torturile!”. Atunci, amândoi frații într-un suflet și într-un glas au răspuns: “ Dacă ar fi fost cu puțință să ne omori de mii de ori, tot nu vei fi putut sa ne biruiești să-L lăsăm pe Adevăratul Dumnezeu și să ne închinăm la idoli cei fără de viață!”. Atunci i-a băgat în cuști de fier. iar dedesupt au întins cărbuni încinși care îi ardeau. Atunci Lisie a zis: “ Să vină acum Hristos să îi ajute din moment ce pentru El se chinuiesc!”. Atunci a zis către el sfântul Zenovie cu glas cuviincios: “Aici este Stăpânul Hristos, chinuitorule, ca să ne răcorească ca un Atotputernic, dar tu nu-L vezi din cauza întunericiiului cumplit al necredinței!”.

Văzându-i pe sfinți că rabdă cu tărie arderea focului, i-a scos de acolo având încă o mica nădejde și le-a zis: “ Măcar acum fie-vă milă de voi înșivă, dacă nu vreți să vadă unul moartea cumplită a celuilalt! “. Aceia însă, mai frați la

suflet decât la trup, au răspuns:” Noi te sfătuim să îți fie milă de sufletul tău și să te închini la Adevăratul Dumnezeu pentru ca să scapi de veșnica gheenă și de acele veșnice chinuri și vom ruga și noi pe Domnul să îți ierte ție păcatele tale de odinioară.” Acestea auzindu-le, Lisie s-a sălbăticit și mai mult și a poruncit să îi bage în cazane cu apă clocotită și să-i fiarbă până li se vor desface trupurile. Însă în zadar se căznea nefericitul, căci cu cât încălzeau slugile apa și aceasta clocotea, pe atât venea de sus dumnezeiasca răcoare și ei se răcoreau prea minunat și erau bucuroși. Astfel, ei se rugau cu veslie cântând: “ Ne-ai izbăvit pe noi, Doamne, de cei ce ne chinuiesc pe noi, și pe cei ce ne urăsc pe noi i-ai rușinat!” (psalmul 43, versetul 9).

Nemaiavând nici o speranță în a putea schimba hotărârea sfinților, Lisie a poruncit ca aceștia să fie omorâți prin tăierea capului afară din cetate. Ajungând la locul fărâdelegii, țfintii Zenovie și Zenovia s-au rugat astfel: “Îți mulțumim Ție, Hristoase Dumnezeule, că ne-ai învrednicit pe noi să săvârșim drumul muceniei, să ne păstrăm credința neîntinată și să ne nevoim în lupta cea bună cu vitejie și bărbăție! Acum Te rugăm pe Tine, Iubitorule de oameni, Doamne, să ne învrednicești de darul veșnicei Tale împărății și să fim numărați cu sfinții, robii Tăi!”.

Atunci toți cei prezenți au auzit o voce care îi chema pe mucenici la acele bunătăți cerești și la veselia cea veșnică. Mulți crezând în Hristos au căzut la pământ cu lacrimi, cerând mila Adevăratului Dumnezeu și Mântuitor Iisus Hristos pentru cele minunate pe care le auziseră.

Așadar, călăii le-au taiat capetele sfinților după poruncă, în ziua de 30 octombrie. Sfintele și cinstitele lor trupuri au fost lăsate în afara cetății. În timpul nopții, doi preoți pe nume Ermoghen și Gaiu au mers și au luat în taină trupurile sfinților și le-au pus în aceeași peșteră în care și ei se ascundeau și le-au îngropat acolo. După aceea, ei au păstrat pe sfinți până la sfârșitul lor împreună cu știința despre adevărata frație a sfinților. Și după cum au avut aceeași părinți, aceeași viețuire, apoi și aceeași luptă ce cu vitejie au săvârșit-o, și de împreună îngropare s-au învrednicit; tot așa împreună sălaş veșnic li s-a pregătit în ceruri de unde slăvesc cu bucurie pe nedespărțita Treime de aceeași ființă, pe Unul Dumnezeu, Căruia I se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea în veci.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi! Amin.

Cântarea 7

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Tinerii evreiești au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală și focul în rouă l-au schimbat, strigând: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Cu curgerile sângiurilor stingând focul păgânătății, pururea pomenite Zenovie, totdeauna ne rouezi cu ploaia minunilor tale, pe noi cei ce binecuvântăm pe Stăpânul: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Intrând în dumnezeiescul nor, ai văzut pe Cel Nevăzut pe cât s-a putut, , Care ți-a luminat gândul și sufletul, fericite, cântând cu cuget de bună credință: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Mucenița cea dintr-un sânge fiind la un gând cu tine, și făcând împreună cu tine cele cuvioase cu dragoste, cu tine se învrednicește bucuriei celei de acolo, slujitorule de cele sfinte Zenovie; cu care împreună cu credință te cinstim.

Și acum...

Loc de sfințenie te-ai arătat Fecioară, de unde Dumnezeu s-a arătat, sfințindu-ne pe noi, cei ce cu

credință cântăm: Binecuvântată este, Preacurată, rodul pântecelui tău.

Cântarea 8

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu în cuptor călcând văpaia cea de foc au cântat: Binecuvântați lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Nu te-ai spăimântat de sabie, ierarhe, nu te-ai îngrozit de primejdii, nu te-ai înfricoșat de moarte, care acestea te arată că ești împărtășit cu mărirea cea nemuritoare

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Sfînțit lucrător te-ai arătat tainelor, și sfințindu-te pe tine însuși, te-ai arătat jertfă de bun miros și vrednic de masa cea de sus, Zenovie.

Binecuvântam pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu

Strălucind cu lucruri minunate, ierarhe, luminat ai strălucit raze de mucenie, și negura înșelăciunii de tot o ai pierdut.

Și acum...

Ceea ce ai uămislit Strugurele cel nelucrat, Care izvorăște vinul iertării, Fecioară Maică, scapă-mă, rogu-mă, de beția patimilor.

Cântarea 9

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Înfricoșatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până și la trup; din pânțele fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu, credincioșii o mărim.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

Stătut-ai înaintea judecății muncitorilor, preafericite, propovăduind cu mare glas întruparea Atotțiitorului și patimile Lui, Crucea, moartea și Învierea; prin care ne-a mântuit pe noi ca un iubitor de oameni.

Stih: Sfinților Mucenici, rugați-vă pentru noi!

O, minune! Cum fiind cu trup a biruit pe vrăjmașii cei fără de trup? Cum prin slăbiciune a surpat pe cel cu multe măiestrii? Cum cel pământean s-a adunat cu slujitorii cerești, nevoindu-se Zenovie? Pe care acum îl fericism.

Cinstiților mucenici, trupurile v-ați dat la tot felul de chinuri, uitându-vă la fericirea cea veșnică; că dumnezeiescul Zenovie prin dragostea cea frățească, cu podoabe mucenicești se luminează, împreună cu cinstita Zenovia; pentru aceasta se și fericesc.

Slavă...

Pomenirea voastră astăzi fiind luminată cu luminarea Duhului, la toți a strălucit, luminând cu darul minunilor; și totdeauna izvorăște râuri de tămăduiri; pe care prăznuind-o vă fericim pe voi mucenicii lui Hristos.

Și acum...

Luminează ochii inimii mele ușă a luminii, rogu-mă, gonind departe întunericul cel adânc al păcatului de la ticălosul meu suflet; ca să te măresc și să te cânt și cu dragoste să te laud pe tine cea pururea lăudată.

CATAVASIILE BUNEIVESTIRI

Cântarea-1, glasul al 4-lea

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duhul, și cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maicii, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Cântarea 3

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, Izvorul Cel viu și indestulat, cu care s-a împreunat ceata duhovnicească, întărește-i întru dumnezeiască slava ta, cununilor slavei învrednicindu-i.

Cântarea 4

Cel ce șade în slavă pe scaunul dumnezeirii, pe norul cel ușor, a venit Iisus Cel mai presus de dumnezeire, din Preacurata Fecioară, și a mântuit pe cei ce strigă: slavă puterii Tale Doamne.

Cântarea 5

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta că tu Fecioară, neispită de nuntă, ai avut în pânțece pe Dumnezeu Cel peste de toate și ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea 6

Ințelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu; Veniți să batem din palme slăvind pe Dumnezeu, Cel ce s-a întrupat dintru dânsa.

Cântarea 7

N-au slujit făpturii înțelepții de Dumnezeu fără numai Făcătorului și, groaza focului bărbătește călcându-o, s-au bucurat cântând: prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne bine ești cuvântat.

Cântarea 8

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preînălțându-L întru toți vecii.

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum plinită, pe toată lumea ridică să-ți

cânte ție: pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Apoi:

Mărește, suflete al meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născatoare de Dumnezeu, te mărim.

Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

Că mi-a făcut mie mărire Cel puternic și sfânt numele Lui și mila Lui din neam în neam spre cei ce se tem de El.

Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor.

Pogorât-a pe cei puternici de pe scaune și a ridicat pe cei smeriți; pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați, iar pe cei bogați i-a scos afară deșești.

Luat-a pe Israel sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Cântarea 9

Tot neamul pământesc să salte cu duhul fiind luminat și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să

strige: bucură-te Preacinstită Născătoare de Dumnezeu, curată pururea Fecioară.

Cuvine-se cu adevărat sa te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

LUMINÂNDA

Vopsindu-ți mai mult decât cu roșu sfințita padoabă, Zenovie ferici-te, stai înaintea lui Hristos bucurându-te ca un ierarh îndumnezeit, rugându-te pentru noi dimpreună cu cea de un sânge cu tine sfințita fecioară și muce- niță Zenovia.

A Născătoarei

Pe tine te-au propovăduit mai înainte proorocii sicriu și masă, năstrapă și toiag, munte și carte scrisă, palat și scară și pod care duci către înălțimea dumnezeieștii cunoștințe; iar noi după vrednicie te lăudăm Născătoare de Dumnezeu.

LA LAUDE, glasul I

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, laudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule.

Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule.

Podobie, glasul I, *Ceea ce ești bucuria...*

Stih: *Lăudați-L pe El întru puterile Lui; Lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.*

Frumusețile cele cerești dorindu-le și cu Hristos împreună a fi printre sfinții îngeri, toate chinurile necredincioșilor le-ați răbdat, cu vitejie mucenicindu-vă pentru Hristos, împreună cu mucenicii vă bucurați.

Stih: *Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță; Lăudați-L pe El în psaltire și în alăută.*

Cu a nevoitorilor cete împreună viețuind în ceruri cu vrednicie, stați înaintea Dumnezeieștii Treimi Celei fără de început pentru noi; Sfinte Zenovie dimpreună cu cinstita Zenovia rugați-vă neîncetat să se izbăvească sufletele noastre.

Stih: *Lăudați-L pe El în timpane și în horă; Lăudați-L pe El în strune și cu instrumente de cântare.*

Pe Stăpânul Cel din înălțime L-ați dorit, pe Împăratul Hristos care pentru neamul omenesc a pățimit, S-a îngropat și din morți a treia zi a înviat. Acestuia rugați-vă neîncetat totdeauna să ne izbăvească pe noi din necazuri.

Stih: *Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare; Lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.*

Luminat fiind cu razele preacurate ale Soarelui celui înțelegător, o, fericite Zenovie, strălucitor te-ai arătat mucenice al lui Hristos dimpreună cu Sfânta Zenovia; de aceea cu Hristos împreună viețuind în ceruri, roagă-te pentru noi în veci.

SLAVĂ, glasul al V- lea

Fiul cel împreună fără de început și veșnic și Cuvântul lui Dumnezeu în Evanghelie a zis: Cel ce Mă v-a mărturisi înaintea oamenilor îl voi mărturisi și eu înaintea Tatălui Meu Celui din ceruri. Astfel preamăritul Zenovie împreună cu Sfânta Zenovia dorința cea spre mântuire cu căldură au împlinit și înaintea împăraților și tiranilor numele Domnului au propovăduit; iar acum în ceruri se roagă pentru sufletele noastre.

ȘI ACUM..

Fericimu-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și te slăvim noi credincioșii după cuviință, cetatea cea neclintită, zidul cel nebiruit, nădejdea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

DOXOLOGIA

Preotul sau diaconul zice:

Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana cântă:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primеște rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale (de 3 ori).

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Slavă... Și acum... Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi .

Apoi mai pe larg:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

TROPAR, glasul al IV – lea

Și părtaș obiceiurilor și următor al scaunelor apostolilor făcându-te, calea ai găsit de Dumnezeu insuflăte spre vederea cea duhovnicească; pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând, cu credință te-ai luptat până la sânge, sfințite mucenice Zenovie, împreună cu cea de un sânge cu tine, Zenovia. Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Apoi ecteniile și otpustul Utreniei.

SFÂNȚA LITURGHIE

APOSTOLUL:

Prochimenul, glasul al VII- lea:

Bucura-se-va dreptul întru Domnul!

Stih: Ascultă Dumnezeule, glasul meu când mă rog
Ție!

**Din EPISTOLA CĂTRE ROMANI a Sfântului Apostol
Pavel cap. 8, 28-39:**

Fraților, știm că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, al celor care sunt chemați după voia Lui; căci pe cei pe care i-a cunoscut mai înainte, mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului Său, ca El să fie întâi născut între mulți frați. Iar pe care i-a hotărât mai înainte, pe aceștia i-a și chemat; și pe care i-a chemat, pe aceștia i-a și îndreptat; iar pe care i-a îndreptat, pe aceștia i-a și mărit. Ce vom zice deci la acestea? Dacă Dumnezeu e pentru noi, cine este împotriva noastră? El, Care pe Însuși Fiul Său nu L-a cruțat, ci L-a dat morții, pentru noi toți, cum nu ne va da, oare, toate împreună cu El? Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Cel ce îndreptează; Cine este Cel ce osândește? Hristos, Cel ce a murit, și mai ales Cel ce a înviat, Care și este de-a dreapta lui Dumnezeu, Care

mijlocește pentru noi! Cine ne va despărți pe noi de iubirea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea sau prigoana sau foametea sau lipsa de îmbrăcăminte sau primejdia sau sabia? Precum este scris: *"Pentru Tine suntem omorâți toată ziua, socotiți am fost ca niște oi de junghiere"*. Dar în toate acestea suntem mai mult decât biruitori, prin Acela Care ne-a iubit. Căci sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nici puterile, nici înălțimea, nici adâncul și nici o altă faptură nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

SFÂNTA EVANGHELIE DUPĂ

LUCA 21, 12-19:

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: păziți-vă de oameni, pentru că ei vor pune mâinile pe voi și vă vor prigoni, dându-vă prinși în sinagogi și în temnițe, și vă vor duce la împărați și la dregători, din pricina numelui Meu. Și vi se va întâmpla să mărturisiți. Puneți deci în inimile voastre să nu va gândiți de mai înainte ce veți răspunde. Căci Eu vă voi da gură și înțelepciune, căreia nu-i vor putea răspunde, nici sta împotriva toți potrivnicii voștri. Și veți fi dați și de părinți și de frați și de rudenii și de prieteni; și unii dintre voi vor fi dați la moarte. Și veți fi urâți de toți oamenii, din

pricina numelui Meu. Dar nici un păr din capul vostru nu va pieri. Prin răbdarea voastră, vă veți păstra sufletele voastre.